

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-007

De beklaagde is op 22 januari 2024 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 94732 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 19 januari 2024
Wedstrijd: BZ&PC H2 – ZV De Zaan H3, gespeeld op 16 december 2023
Overweging: Vast is komen te staan dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: onbeheerst / onbesuisd / ongecontroleerd of ruw spel.
Uitspraak: met ingang van 19 januari 2024 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen.

De Commissie van Beroep heeft de appellant met ingang van 26 januari 2024 opschorting van de door de Tuchtcommissie in de onderhavige tuchtzaak opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de appellant behandeld op 5 februari 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. Mr. F.W. Drost, vicevoorzitter, mr. J. Anema, lid en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder de pleitnota van de aanklager en de aanvullende verklaring van scheidsrechter B. Ter zitting is verschenen de appellant.
3. In het tuchtformulier maakt scheidsrechter B. er melding van dat beklaagde, B3, zich schuldig heeft gemaakt aan onbesuisd / onbeheerst spel, met het risico anderen te verwonden. Dit gebeurde onder water. De speler pakte zijn tegenstander vast en duwde hem met 2 handen onder water. Aan de bewegingen te zien gebeurde er iets onder water en werd er uitgedeeld, hetgeen de speler later ook toegaf met de mededeling "ik laat me niet pakken en daarom pak ik hem terug". De speler werd hiervoor met een UMV bestraft.
4. In zijn verweerschrift voor de Tuchtcommissie verklaart appellant voor zover van belang:
"Het rapport niet overeen met hetgeen toegelicht na de wedstrijd door de scheidsrechter. Het was mij niet duidelijk waarom ik een rode kaart heb gekregen tijdens de wedstrijd en heb de scheidsrechter na afloop om een toelichting gevraagd. Mij is na de wedstrijd meegedeeld, dat ik verbaal commentaar had zoals opgemaakt in het eerste rapport. Ik heb aangegeven dat dit niet klopt, aangezien ik niks heb gezegd. De situatie was anders en aangegeven bij de scheidsrechter dat het een duel zonder bal betrof waar de tegenstander mij met beide handen vast pakte op mijn schouders terwijl de bal niet in de buurt was. Ik heb aangegeven dat ik daarop ook mijn tegenspeler heb vastgepakt. Ik heb later een tweede rapport ontvangen waarin wordt gesteld dat ik onbesuisd heb gespeeld met het risico om een ander te verwonden. Hier heb ik me niet schuldig aan gemaakt. Dit rapport is opgemaakt voor blauw 3 terwijl ik met blauw 2 speel".
5. In haar beslissing van 19 januari 2024 komt de Tuchtcommissie tot de conclusie dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan onbeheerst / onbesuisd / ongecontroleerd of ruw spel. Op basis van aanvullende informatie is de Tuchtcommissie gebleken dat Blauw 3 en Blauw 2 in de scheidsrechtersrapporten verwisseld zijn. Op basis van het scheidsrechtersrapport komt de Tuchtcommissie tot de conclusie dat er sprake is van onbeheerst spel.

6. De appellant geeft ter zitting aan dat zijn tegenstander hem vastpakte, dat hij vervolgens zijn tegenstander ook vastpakte en dat zijn - kleinere - tegenstander daardoor onder water verdween. De appellant geeft ook aan dat hij het administratief niet chic vindt dat hij eerst wordt beschuldigd van verbaal geweld en later van het vastpakken van zijn tegenstander. De appellant betwist overigens dat hij na de wedstrijd tegen de scheidsrechter heeft gezegd dat hij zijn tegenstander heeft teruggepakt omdat hij zich niet laat pakken.
7. In zijn aanvullende verklaring geeft scheidsrechter B. aan dat hij initieel de rapporten van spelers B2 en B3 heeft omgedraaid, maar dat die fout voor zover hij weet is aangepast en omgedraaid. Vervolgens citeert scheidsrechter B. uit het verweerschrift van de appellant en geeft aan dat de door de appellant vermelde omschrijving van het incident precies de reden was om hem een rode kaart te geven voor onbesuisd spel, met als nadere uitleg:
“In een situatie na balwisseling wil de speler van wit omschakelen naar de aanval. Daar is vast contact geweest, maar van buitensporig is geen sprake. Daarna duwt de beklaagde de speler van wit met 2 handen onder water en houdt hem daar ook enkele seconden. Dit was niet nodig, het had geen enkele waarde voor het spel en daarnaast was de speler van wit beduidend jonger en kleiner.”
8. In zijn pleitnota geeft de aanklager aan geen reden te zien om de waarneming van de scheidsrechter in twijfel te trekken. Er zijn geen verklaringen van anderen die binnen de door de Commissie van Beroep gestelde grenzen vallen om als bewijs te kunnen dienen. De scheidsrechter heeft de omissie met betrekking tot de persoonswisseling hersteld. Het verzoek van de aanklager aan de Commissie van Beroep is om de uitspraak van de Tuchtcommissie van 19 januari 2024 te bevestigen en de appellant te veroordelen tot een bijdrage in de kosten van het beroep.
9. De Commissie van Beroep zijn geen feiten en omstandigheden bekend geworden op basis waarvan aan de waarneming en de verklaring van scheidsrechter B. met betrekking tot het vasthouden van de tegenstander (nadat de tegenstander de beklaagde vastpakte) en het onder water duwen door appellant getwijfeld zou moeten worden. De appellant betwist dit ook niet, hij spreekt van een reactie op het vastpakken door zijn tegenstander en dat de tegenstander onder water verdween omdat de tegenstander kleiner was. Het staat derhalve vast dat appellant zijn tegenstander heeft vastgepakt nadat deze hem vastpakte en dat de tegenstander daardoor onder water verdween. Van enig letsel is geen sprake en de tegenstander is niet lang onder water gebleven. Dat maakt dat de Commissie van Beroep de door de scheidsrechter opgelegde UMV als een passende straf beschouwt. Gelet op alle omstandigheden van het geval acht de Commissie van Beroep de beklaagde met de UMV voldoende bestraft.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 19 januari 2024.
- b) De Commissie van Beroep acht de appellant voldoende bestraft en legt hem geen (verdere) maatregelen op.

Nieuwegein, 12 februari 2024

Mr. Mr. F.W. Drost, vicevoorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris